

Język Haseł Przedmiotowych Biblioteki Narodowej

IV.2 HASŁO KORPORATYWNE

1. UWAGI OGÓLNE.....	1
2. FORMA HASŁA KORPORATYWNEGO	2
3. ZMIANA NAZWY CIAŁA ZBIOROWEGO	3
4. KOMPLETNOŚĆ I KOLEJNOŚĆ CZĘŚCI NAZWY	3
5. JĘZYK I PISOWNIA	5
6. DOPOWIEDZENIA	6
6. 1. DOPOWIEDZENIE Z NAZWĄ SIEDZIBY	6
6. 2. DOPOWIEDZENIE ZAWIERAJĄCE LATA DZIAŁALNOŚCI	8
6. 3. DOPOWIEDZENIE IDENTYFIKUJĄCE	9
7. CIAŁA ZBIOROWE PODRZĘDNE	9
8. CIAŁA ZBIOROWE TERYTORIALNE	10
9. CIAŁA ZBIOROWE KOŚCIELNE.....	11
10. IMPREZY	12
10.1. WYBÓR NAZWY	12
10. 2. FORMA NAZWY	12
10. 3. DOPOWIEDZENIA	13

1. Uwagi ogólne

Hasło korporatywne to hasło zawierające nazwę ciała zbiorowego, a więc zgodnie z definicją 1.3.1w PN-N-01230: „organizacja, grupa osób i/lub organizacji, występujące pod własną nazwą, jednoznacznie je identyfikującą”.

Zakres stosowania haseł korporatywnych w opisie przedmiotowym jest różny od zakresu stosowania tych haseł w opisie bibliograficznym.

Nazwa ciała zbiorowego w haśle opisu bibliograficznego występuje wówczas, gdy opisywane wydawnictwo jest oficjalnym dokumentem o charakterze administracyjnym lub informacyjnym („statut, spis członków, budżet, program działania, sprawozdanie z działalności, katalog wyrobów, katalog biblioteczny itp.).

W opracowaniu przedmiotowym nazwy ciał zbiorowych stosuje się wówczas, gdy ciała te są przedmiotem opracowywanych dokumentów. Może to być: ich statut, sprawozdanie, katalog zbiorów czy wyrobów, ale również omówienie problemów organizacji i administracji, historia, opis działalności -zarówno organizacji jako takiej jak i poszczególnych jej członków, biografie osób zaangażowanych w działalność danego ciała zbiorowego czy ujęcie

socjologiczne badające ich jako grupę społeczną, analiza stanowiska zajmowanego względem innych organizacji czy zagadnień życia publicznego itp. Ciało zbiorowe może być przedmiotem publicystyki, pamiętnika, tekstu o charakterze literackim. Jest to, więc szerszy zakres problemów, niż w przypadku opisu bibliograficznego. Z drugiej strony, nie zawsze, gdy nazwa ciała zbiorowego wystąpi w opisie formalnym jako instytucja sprawcza, hasło z nazwą danego ciała zbiorowego pojawia się w opisie przedmiotowym (dotyczy to np. materiałów konferencyjnych).

Hasła wyrażające ciała zbiorowe – zarówno nazwy organizacji jak i imprez – występują w opracowaniu przedmiotowym w języku haseł przedmiotowych Biblioteki Narodowej od chwili jego powstania. Nazwy organizacji międzynarodowych i ogólnokrajowych występowały w funkcji tematów, np.: ONZ, Armia Krajowa, Polska Partia Socjalistyczna (1892-1948), a instytucje lokalne w funkcji określników jednostkowych po stosownych nazwach geograficznych, np.: Kraków (woj. małopolskie) – Muzeum Czartoryskich, Warszawa – Liceum Ogólnokształcące nr XIV im. Stanisława Staszica.

Ustanowienie normy PN-N-01230 : 2001 *Hasło opisu bibliograficznego. Hasło korporatywne* stworzyło nową sytuację. Aczkolwiek jest to norma dotycząca hasła opisu bibliograficznego i nie ma bezpośredniego zastosowania w opisie przedmiotowym, to mając na względzie postulat zachowania jak największej zgodności haseł występujących w obu typach opisu, należało tę normę przeanalizować, zinterpretować i podjąć decyzję, co do zakresu zbieżności i rozbieżności obu rodzajów haseł korporatywnych.

Po dokonaniu tej analizy Zespół ds. rozwoju JHP BN postanowił, co następuje:

Hasła korporatywne przedmiotowe w języku haseł przedmiotowych Biblioteki Narodowej będą formułowane w większości wypadków tak, jak odpowiednie hasła opisu bibliograficznego, to znaczy zgodnie z normą PN-N-01230.

Różnice będą dotyczyły:

- traktowania ciał zbiorowych zmieniających nazwę,
- nazw ciał zbiorowych terytorialnych,
- nazw ciał kościelnych

2. Forma hasła korporatywnego

Nazwę ciała zbiorowego podaje się w formie oficjalnej przyjętej i używanej przez to ciało.

Nazwa ta może być przejęta do hasła z różnych źródeł:

- 1) ze statutu, pieczęci czy oficjalnych dokumentów tej instytucji,
- 2) z wydawnictw informacyjnych (informatorów, encyklopedii, bibliografii, stron internetowych)
- 3) z bibliotecznych lub archiwalnych kartotek wzorcowych,
- 4) z opracowywanego dokumentu.

W praktyce opracowania przedmiotowego z dokumentami oficjalnymi mamy do czynienia bardzo rzadko, a dotarcie do nich, w celu ustalenia właściwej nazwy ciała zbiorowego – zwłaszcza w przypadku instytucji już nieistniejących – jest często niemożliwe. Nie jest

również możliwe zastosowanie zasady przyjętej w normie Hasło korporatywne, iż „należy przejść do hasła nazwę najczęściej występującą w dokumentach publikowanych przez dane ciało zbiorowe” – w znacznej części ciała zbiorowe, które występują jako przedmiot dokumentu nie są reprezentowane w katalogach BN i innych zbiorach bibliotecznych jako instytucje sprawcze. W przeważającej mierze naszymi źródłami będą więc wydawnictwa informacyjne i opracowywane dokumenty.

W przypadku nazw obcych podstawowym źródłem są kartoteki wzorcowe i bibliografie narodowe odpowiednie dla obszaru, na którym działa lub działało dane ciało. Przejmując formę nazwy z obcej kartoteki wzorcowej należy pamiętać o tym, by zapis był zgodny z przyjętymi w niniejszej instrukcji zasadami.

W tych przypadkach, gdy na podstawie dostępnych materiałów nie uda się ustalić oficjalnej nazwy danego ciała zbiorowego, używa się formy nazwy, która występuje w opracowywanym dokumencie, nawet, jeśli jest to nazwa obiegowa.

3. Zmiana nazwy ciała zbiorowego

Przyjmujemy w hasle ostatnią nazwę ciała zbiorowego, pozostałe nazwy traktując jako formy odsyłaczowe. Punktem odniesienia jest zawsze opisywany dokument – nazwa przyjęta w hasle nie powinna odnosić się do stanu późniejszego niż opisany w dokumentach obecnych w danym zbiorze.

Nie uważamy za kontynuację ciał zbiorowych, które powstały z połączenia innych. Nie traktujemy również jako kontynuacji w ścisłym znaczeniu tego słowa instytucji czy organizacji, które powołują się na tradycje wcześniej działającego ciała zbiorowego, nie wyczerpuje znamion kontynuacji również przejęcie siedziby, majątku czy personelu. W praktyce oznacza to, że odrębne hasła otrzymają Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie i Uniwersytet im. Ivana Franki czy też FSO Warszawa i Daewoo-FSO; hasła takie, o ile uznamy to za zasadne, mogą być ze sobą powiązane relacją kojarzeniową.

4. Kompletność i kolejność części nazwy

Jeśli dane ciało zbiorowe występuje zarówno pod pełną nazwą, jak i akronimem, należy przejść do hasła pełną nazwą. Dopuszcza się stosowanie akronimów lub innych skrótów nazwy, o ile są bardziej znane niż pełna nazwa danego ciała zbiorowego. Ponieważ ocena tego, czy akronim jest „powszechnie używany i bardziej znany” od nazwy oficjalnej, jest subiektywna, należy stosować tę zasadę z dużym umiarem. W praktyce oznacza to stosowanie akronimów najczęściej do ciał zbiorowych międzynarodowych, np.:

NATO

nie: Organizacja Paktu Północnoatlantyckiego

ONZ

nie: Organizacja Narodów Zjednoczonych

UNICEF

nie: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

PHARE

nie: Poland and Hungary: Assistance for Restructuring their Economy

Akronim, który nie został przejęty do hasła, należy potraktować jako formę odsyłaczową. Dotyczy to jedynie akronimów poświadczonych w źródłach informacji lub dokumencie; nie należy ich tworzyć samodzielnie.

Części nazwy ciała zbiorowego podaje się w kolejności takiej, w jakiej występują w oficjalnej nazwie danego ciała, tzn. nie stosując inwersji. Forma zinwertowana winna natomiast wystąpić jako odsyłacz, o ile nazwa w tej formie jest również w użyciu, np.:

Polskie Biuro Podróży Orbis
NU Orbis, Polskie Biuro Podróży

Polskie Linie Lotnicze LOT
NU LOT, Polskie Linie Lotnicze

Musée du Louvre
NU Louvre, Musée du

W haśle należy zachować:

a) znaki inne niż litery i cyfry, np.:

Marks&Spencer
Ernst&Young
Restauracja Fret@porter

b) akronimy i inne skróty. Występujące w obrębie nazwy ciała zbiorowego akronimy lub inne skróty należy przejąć do hasła nie rozwiązując tych skrótów. Pomędzy literami skrótu nie należy stosować kropek ani odstępów, np.:

ABB Zamech Marine
BRE Bank
Stowarzyszenie Opieki nad Dziećmi Opuszczonymi p.n. Oratotrium im. Ks. Bronisława Markiewicza (Toruń)
Warner Bros.

c) liczby w formie występującej w nazwie, np.:

XLII Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej (Warszawa)

d) pomijamy rodzajniki stojące przed nazwą, np.:

British Library
Blaue Adler

e) pomijamy określenie stanu prawnego ciała zbiorowego (np.: z o.o., s.c., S.A., e.V., Ltd.,

GmbH), jeśli występuje na początku lub końcu nazwy, a nie jest niezbędne do identyfikacji ciała zbiorowego, np.:

Polskie Radio

Nie: Polskie Radio S.A.

ale:

Odlewnie S.A.

Bełchatów S.A.

5. Język i pisownia

Nazwę ciała zbiorowego podaje się w języku, w jakim zostało ona przyjęta przez dane ciało zbiorowe. Najczęściej jest to język urzędowy kraju lub terytorium, na którym dane ciało funkcjonuje.

- w przypadku nazw instytucji państw, w których na równych prawach funkcjonuje kilka języków, należy dokonać wyboru jednej z form, a nazwy w pozostałych potraktować jako formy odsyłaczowe.

- nazwy ciał zbiorowych mniejszości narodowych należy podawać w języku tej mniejszości, a nazwę w języku urzędowym państwa, na którego terytorium działa dane ciało, potraktować jako formę odsyłaczową.

- nazwy ciał zbiorowych międzynarodowych, występujące w wielu wersjach językowych, podajemy w wersji polskiej, o ile występuje ona w źródłach informacji. Jeśli nie znajdujemy ustalonej nazwy polskiej, podajemy w haśle nazwę w języku, w jakim występuje ona najczęściej, w razie wątpliwości pierwszeństwo przyznaje się następującym językom w poniższej kolejności: angielski, francuski, niemiecki, hiszpański, rosyjski.

Nazwę ciała zbiorowego podaje się zgodnie z ortografią języka, w którym sformułowana jest nazwa.

a) w nazwach polskich wszystkie wyrazy z wyjątkiem przyimków, spójników i wyrażen typu „imienia”, „na rzecz”, „w sprawie”, „na temat” rozpoczyna się od wielkich liter, np.:

Towarzystwo do Ksiąg Elementarnych

Towarzystwo Naukowej Pomocy dla Młodzieży Męskiej Wielkopolski im. Karola Marcinkowskiego

Towarzystwo Weteranów Polskich z roku 1863

b) w nazwach obcych stosuje się odpowiednie dla danego języka zasady ortografii, np.:

Bibliothèque nationale de France

Národní hnutí pracujících mládeže

Nazwy wyrażone pismem innym niż łacińskie podaje się w formie transliterowanej zgodnie z odpowiednią normą:

PN-ISO 9:2000 Informacja i dokumentacja – Transliteracja znaków cyrylickich na znaki łacińskie – Języki słowiańskie i niesłowiańskie, np.:

Rossijskaâ nacionalnaâ biblioteka
Harkivs'kij kolegium

Uwaga: W rekordach wzorcowych nazw transliterowanych z cyrylicy stosujemy formy odsyłaczowe sformułowane zgodnie z poprzednio obowiązującymi zasadami. Odsyłacz taki winien być uwzględniony wówczas, gdy zmiana zasad transliteracji spowodowała zmianę zapisu pierwszego wyrazu znaczącego. W uzasadnionych przypadkach zapisuje się jako formę odrzuconą również nazwę zapisaną fonetycznie, tak jak to ma miejsce np. w polskich encyklopediach.

PN-ISO 843:1999 Informacja i dokumentacja – Konwersja znaków greckich na znaki łacińskie

PN-74/N-01111 Transliteracja alfabetu hebrajskiego

PN-74/N-011212 Transliteracja pisma jidysz

Przy konwersji innych pism niełacińskich należy stosować normy i zalecenia międzynarodowe. W praktyce opracowania przedmiotowego najczęściej przejmują się nazwy z takich źródeł informacji, w których zapisane pismem łacińskim (encyklopedie, bazy danych, monografie).

6. Dopowiedzenia

Dopowiedzenia dodaje się obligatoryjnie do nazwy ciała zbiorowego wówczas, gdy nazwa nie identyfikuje danego ciała zbiorowego.

Hasło korporatywne może zawierać następujące dopowiedzenia podawane następującej w kolejności:

- nazwę siedziby lub nazwę terytorium, na którym działa/działało dane ciało,
- lata działalności danego ciała,
- określenie typu ciała,
- inne dopowiedzenia niezbędne do jednoznacznej identyfikacji danego ciała.

Dopowiedzenia podaje się w nawiasie okrągłym z odstępem przed pierwszym nawiasem. Dopowiedzenie jednego typu należy oddzielać kreską ukośną z odstępami po obu jego stronach. Poszczególne części takiego dopowiedzenia należy oddzielać przecinkiem i odstępem. Dopowiedzenia różnego typu oddziela się średnikiem z odstępami po obu jego stronach.

6. 1. Dopowiedzenie z nazwą siedziby

Stosuje się je obligatoryjnie wówczas, gdy

a) na końcu nazwy ciała zbiorowego występuje jako element dający się oddzielić nazwa jego siedziby, np.:

nazwa: Szkoła Podstawowa nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Rawie Mazowieckiej
hasło: Szkoła Podstawowa nr 1 im. Tadeusza Kościuszki (Rawa Mazowiecka)

nazwa: Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy
hasło: Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza (Świdnica)

Uwaga: zasada ta stosuje się tylko do nazw polskich.

W przypadku nazw obcych nazwę siedziby występującą jako ostatni element nazwy traktuje się jako integralną część nazwy, np.:

Universität Wien
nie: Universität (Wiedeń)

Università degli studi di Padova
nie: Università degli studi (Padwa)

Nazwa w dopowiedzeniu odpowiada faktycznej nazwie siedziby w okresie funkcjonowania danego ciała zbiorowego, tzn. nie uwzględnia późniejszych od stanu opisywanego w dokumencie zmiany nazw miejscowości, np.:

Ochotnicza Straż Pożarna (Kamionka)
mimo, że obecnie Kamionka jest częścią Mikołowa

II Państwowe Gimnazjum (Stanisławów)
mimo, że w 1945 r. Stanisławów przemianowano na Iwano-Frankowsk

Nie uważa się za nazwę siedziby nazwy obiektu fizjograficznego, np.:

Wysokogórskie Obserwatorium Meteorologiczne na Śnieżce

b) jest niezbędne do rozróżnienia ciał zbiorowych noszących tę samą nazwę, np.:

Instytut Józefa Piłsudskiego Poświęcony Badaniu Najnowszej Historii Polski (Londyn)
Instytut Józefa Piłsudskiego Poświęcony Badaniu Najnowszej Historii Polski (Warszawa)

Jeżeli nazwa miejscowości jest identyczna z nazwą innej miejscowości, należy rozszerzyć dopowiedzenie o nazwę odpowiedniej dla identyfikacji jednostki podziału administracyjnego, zgodnie z instrukcją Hasło geograficzne, np.:

Szkoła Podstawowa (Dąbrowa, woj. świętokrzyskie)

Dopowiedzenie to dodaje się obligatoryjnie już przy pierwszym wystąpieniu takiej nazwy, o której wiemy, że nie identyfikuje jednoznacznie danego ciała zbiorowego, np.:

Miejska Straż Polna (Warszawa)

W dopowiedzeniu może wystąpić również nazwa kraju. Dotyczy to rozróżnienia ciał zbiorowych z różnych krajów noszących tę samą nazwę, w tych przypadkach, gdy nazwa siedziby nie jest w haśle stosowana, np.:

Labour Party (Wielka Brytania)

Labour Party (Australia)

Nie stosuje się dopowiedzeń zawierających jedynie nazwy dzielnic czy innych części miejscowości (o ile oczywiście dokument nie dotyczy okresu, gdy były one samodzielnymi miejscowościami). Nazwa taka powinna być zapisana w dopowiedzeniu po nazwie miejscowości, której częścią jest dana dzielnica, np. Wrocław - Krzyki, Kraków - Podgórze itp., np.:

Związek Sybiraków (1988-). Koło (Warszawa - Żoliborz)

Nie stosuje się dopowiedzenia z nazwą siedziby, gdy w nazwie danego ciała zbiorowego występuje przymiotnik utworzony od nazwy tej miejscowości, np.:

Książnica Cieszyńska

W dopowiedzeniu nie uwzględnia się adresu danego ciała zbiorowego, nawet gdyby miał to być element pozwalający na identyfikację. Jeśli dana instytucja działa pod kilkoma adresami w jednej miejscowości, a placówki te nie mają dodatkowej nazwy wyróżniającej, wystąpią wszystkie pod nazwą wspólną, np.:

Galeria Sztuki Katarzyny Napiórkowskiej
(pod tą nazwą wystąpią cztery warszawskie galerie)

6. 2. Dopowiedzenie zawierające lata działalności

Stosuje się je wówczas, gdy nazwa siedziby nie wystarcza do jednoznacznej identyfikacji ciała zbiorowego lub gdy nazwa siedziby nie jest w haśle stosowana, a konieczne jest rozróżnienie ciał zbiorowych noszących tę samą nazwę, np.:

Polska Partia Socjalistyczna (1892-1948)

Polska Partia Socjalistyczna (1987-)

Polska Partia Socjalistyczna-Opozycja (1913-1914)

Polska Partia Socjalistyczna-Opozycja (1919-1920)

Teatr Rozmaitości (Warszawa ; 1829-1919)

Teatr Rozmaitości (Warszawa ; 1972-)

W wypadkach, gdy nie da się dokładnie ustalić dat związanych z działalnością danego ciała zbiorowego, a dopowiedzenie tego typu jest niezbędne, można zastosować w dopowiedzeniu datę roczną zaczerpniętą z dokumentu, np.:

Związek Młodzieży Socjalistycznej (1911)

6. 3. Dopowiedzenie identyfikujące

Jeśli nie da się zastosować w haśle dwóch omówionych wyżej rodzajów dopowiedzeń, albo jeśli nie są one wystarczające dla jednoznacznej identyfikacji danego ciała zbiorowego, należy zastosować dopowiedzenie określające, z jakiego typu ciałem mamy do czynienia (np. partia polityczna, organizacja młodzieżowa, firma). Dopowiedzenie takie może być podane w formie skróconej, np. partia polit., zespół muz., np.:

Muszkietierowie (organiz.)

Dżem (zespół muz.)

O ile w danym haśle występuje już dopowiedzenie lokalizujące, dopowiedzenie identyfikujące zapisuje się po nim, oddzielając oba typy dopowiedzeń odstępem, średnikiem i odstępem, np.:

Piekarnia (Warszawa ; klub)

Palazzo Grassi (Wenecja ; muzeum)

7. Ciała zbiorowe podrzędne

Zgodnie z definicją przyjętą w normie PN-01230 ciało zbiorowe podrzędne to „ciało zbiorowe powołane, zarządzane lub nadzorowane przez inne ciało zbiorowe” (1.3.2).

Jeśli nazwa ciała podrzędnego wystarcza do jego identyfikacji, do hasła przyjmuje się nazwę ciała podrzędnego, np.:

Muzeum Czartoryskich (Kraków)

nie: Muzeum Narodowe (Kraków). Muzeum Czartoryskich

W praktyce kryterium to nie jest całkiem jasne, zwłaszcza w tych przypadkach, gdy nazwy ciała nadrzędnego i podrzędnego są ze sobą powiązane gramatycznie. Przyjmuje się, iż wtedy, gdy nazwa ciała zbiorowego podrzędnego zawiera nazwę ciała zbiorowego nadrzędnego, w haśle na pierwszym miejscu wystąpi ciało nadrzędne, np.:

Politechnika Warszawska. Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych

nie: Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej

Polska Akademia Nauk. Instytut Sztuki

nie: Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk

Dla lokalnych oddziałów (kół) organizacji o charakterze ogólnokrajowym lub regionalnym (takich, jak partie politycznych, stowarzyszenia, związki zawodowe) ciałem nadrzędnym jest odpowiednia organizacja, np.:

NSZZ Solidarność. Organizacja Zakładowa Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej
Akademicki Związek Sportowy. Klub Sportowy Akademii Wychowania Fizycznego (Gorzów Wielkopolski)

Polski Związek Łowiecki. Koło Łowieckie „Mykita” (Ostrów Mazowiecka)

Dla tych organizacji, których działalność ogranicza się do jednej instytucji, ciałem nadrzędnym jest odpowiednia instytucja, np.:

Kopalnia Węgla Kamiennego „Mysłowice”. Orkiestra Dęta

Przy podawaniu nazw ciał podrzędnych należy uwzględniać tylko te szczeble hierarchii, które są niezbędne do identyfikacji danego ciała podrzędnego, np.:

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej (Lublin). Instytut Biologii
nie: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej (Lublin). Wydział Biologii i Nauk o Ziemi.
Instytut Biologii

Ciała zbiorowe podporządkowane dwóm lub większej liczbie ciał nadrzędnych występują pod swoją własną nazwą.

Nazwę ciała zbiorowego podporządkowanego podajemy w języku stosowanym przez to ciało, niezależnie od tego, w jakim języku jest wyrażona nazwa ciała nadrzędnego, np.:

Radio Free Europe. Sekcja Polska

8. Ciała zbiorowe terytorialne

Zgodnie z definicjami przyjętymi w normie PN-01230

- ciało zbiorowe terytorialne to „ciało zbiorowe sprawujące władzę (pełną lub częściową) na danym terytorium lub roszczone sobie prawo do jej sprawowania. [...] Termin odnosi się do państw, federacji państw i ich części regionalnych i lokalnych”,

- organ ciała zbiorowego terytorialnego to „ciało zbiorowe podrzędne, powołane lub zarządzane przez ciało zbiorowe terytorialne i pełniące funkcje ustawodawcze, sądowe, administracyjne, wojskowe, dyplomatyczne lub informacyjne”.

Zgodnie z tą definicją jako organy ciała zbiorowego terytorialnego są traktowane m.in. parlamenty, sądy, ministerstwa, urzędy administracji lokalnej, władze samorządowe, struktury wojskowe i bezpieczeństwa, służby zagraniczne i informacyjne. Nie są zaś traktowane jako organy ciała zbiorowego terytorialnego te ciała zbiorowe powołane lub zarządzane przez ciała zbiorowe terytorialne, które pełnią funkcje edukacyjne, naukowe, techniczne, kulturalne, medyczne, religijne, socjalne lub gospodarcze, m.in. szkoły wszelkich szczebli, teatry, szpitale, banki.¹

W hasłach korporatywnych przedmiotowych wszystkie ciała zbiorowe tego typu, niezależnie od tego czy są organami ciała zbiorowego terytorialnego, czy też nie, są traktowane jednakowo, tzn. wystąpią pod swoją nazwą własną, np.:

Narodowy Bank Polski
Polska Akademia Nauk
Najwyższa Izba Kontroli
Urząd Miejski (Łódź)
Sejmik Samorządowy Województwa Małopolskiego

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (Warszawa)
Szpital Miejski (Pszczyna)

9. Ciała zbiorowe kościelne

Nazwy własne kościołów i wyznań w JHP BN podaje się w języku polskim.

Hasła Kościół katolicki, Kościół ewangelicko-augsburski, Kościół ewangelicko-reformowany są traktowane jak hasła ogólne, nie korporatywne.

Hasła wyrażające jednostki administracji terytorialnej kościelnej (diecezje, dekanaty itp.) są traktowane jak hasła geograficzne, nie korporatywne.

Instytuty życia konsekrowanego występują pod swoją nazwą popularną, o ile jest ona poświadczona w tradycji i źródłach informacji. W pozostałych wypadkach stosuje się pełną nazwę oficjalną w języku polskim, ewentualnie nazwę łacińską lub inną nazwę obcojęzyczną występującą w źródłach informacji lub dokumencie. Wszystkie inne formy nazwy, w tym sigła zakonne, traktuje się jako formy odrzucone.

Np.:

Paulini

nie: Ordo Fratrum Sancti Pauli Primi Eremitae
Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae
OSPPE
Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika

Albertyni

nie: Alb
Bracia Albertyni
Congregatio Fratrum Tertii Ordiniis Sancti Francisci Assisiensis Pauperibus Serventium
Zgromadzenie Albertynów
Zgromadzenie Albertynów Trzeciego Zakonu Regularnego św. Franciszka Serafickiego
Posługujących Ubogim

Krzyżacy

nie: Brüder vom Deutschen Haus St. Mariens in Jerusalem
Deutsch-Ordens-Priester
Deutscher Orden
Fratres Hospitalis Sanctae Mariae Theutonicorum Jerosolimitanae
Fratres Ordinis Teutonici Sanctae Mariae in Jerusalem
Orden der Ritter des Hospitals St. Marien des Deutschen Hauses zu Jerusalem
Ordo Fratrum Domus Hospitalis Sanctae Mariae in Jerusalem
Ordo Teutonicus
OT
OTheut.

Szarytki

nie: Congregatio Puellarum Caritatis Sancti Vincentii á Paulo

Siostry Miłosierdzia
Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego á Paulo

Instytut Świecki Chrystusa Króla
nie: Istituto Christo Re

ale Petites soeurs de Marie, mère du Rédempteur
nie Małe Siostry Maryi, Matki Odkupiciela

dla tej nazwy brak wiarygodnie potwierdzonej formy polskiej

Organa władzy i jednostki podziału administracyjnego (prowincje, kapituły itp) są wprowadzane jako ciała podrzędne do nazwy danego zakonu, w miarę możliwości w wersji oryginalnej.

Np.:

Jezuici. Kongregacja Generalna

Franciszkanie. Prowincja Matki Bożej Anielskiej

Krzyżacy. Rada wielkiego mistrza

Krzyżacy. Komturei Danzig

10. Imprezy

Dla nazw imprez (konferencji, kongresów, soborów i synodów, zjazdów, festiwali i konkursów, zawodów sportowych, targów i wystaw) posiadających indywidualną nazwę tworzy się hasła zgodnie z postanowieniami PN-N 01230.

Nazwy przejmowane są z opracowywanego dokumentu lub źródeł informacji.

10.1. Wybór nazwy

W hasle występuje nazwa własna imprezy.

Jeśli impreza odbywa się w ramach stałego cyklu imprez lub jest wyodrębnioną częścią innej imprezy, podaje się w hasle jej nazwę indywidualną.

Tworzy się także hasła wyrażające stały cykl imprez.

Zasady wyboru języka są takie same, jak w przypadku nazw organizacji.

Akronimy i inne skróty stosuje się wówczas, gdy pełna wersja nazwy nie występuje ani w dokumencie, ani w źródłach informacji.

10. 2. Forma nazwy

W nazwie imprezy pomija się zawsze jej numer i rok odbycia się oraz miejsce, w którym się odbywała, o ile występuje ono na końcu nazwy jako element dający się oddzielić. Dane te są zapisywane jako dopowiedzenia do nazwy imprezy.

10. 3. Dopowiedzenia

Dopowiedzeniami do nazwy imprezy są:

- numer imprezy,
- data odbycia imprezy,
- miejsce lub miejsca, w których impreza odbyła się

Dopowiedzenia zapisuje się w nawiasie okrągłym z odstępem przed pierwszym nawiasem. Kolejne dopowiedzenia oddziela się średnikiem z odstępem po obu stronach.

Numer imprezy podaje się zawsze cyframi arabskimi, niezależnie od tego, w jakiej formie wystąpił w nazwie w dokumencie lub źródle informacji, np.:

hasło: Festiwal Claudio Monteverdiego (4 ; 2000 ; Warszawa)

nazwa występująca w dokumencie: IV Festiwal Claudio Monteverdiego w Warszawie: 11-24 października 2000.

Data imprezy – należy podawać rok lub lata, w których impreza odbywała się, np.:

Międzynarodowy Festiwal Widowisk Misteryjnych (1 ; 2000 ; Kraków)

Synod Diecezji Łowickiej (1 ; 1995-1999 ; Łowicz)

Dokładne daty podaje się tylko wówczas, gdy jest to niezbędne do rozróżnienia dwóch lub więcej imprez o tej samej nazwie, które odbyły się w tym samym roku i tym samym miejscu i których nie rozróżnia kolejny numer. Pełną datę podaje się wówczas zgodnie z normą PN-90/01204 Numeryczne zapisywanie dat i czasu dnia, tzn. w kolejności: rok-miesiąc-dzień/dni.

Miejsce imprezy – podaje się w zasadzie nazwę miejscowości, w której impreza odbyła lub odbywa się. Jeśli nazwa miejscowości nie wystarcza do identyfikacji, należy ją rozwinąć poprzez dodanie w wypadku nazw polskich – nazwy odpowiedniej jednostki administracyjnej, w przypadku nazw obcych – nazwy państwa, zgodnie z zasadami określonymi w instrukcji na hasło geograficzne. Nazwy uściślające lokalizację podaje się po przecinku i odstępnie za nazwą miejscowości. Imprezy, które odbywały się w dwóch miejscach, otrzymują dopowiedzenie z nazwami obu miejscowości, podanymi w kolejności, w jakiej wystąpiły w oficjalnej nazwie imprezy, oddzielonymi kreską ukośną z odstępami po obu jej stronach.

Nie podaje się nazwy miejsca, o ile stanowi ona integralną część nazwy imprezy, np.:

Toruński Festiwal Nauki i Sztuki (1 ; 2001)

Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej (24 ; 2002)

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”

Roskilde Festival

Festival d'Avignon

Zasada ta dotyczy również tych przypadków, gdy nazwa miejsca jest zapisana w nazwie imprezy w innej wersji językowej niż pozostałe elementy nazwy, np.:

Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy „Wratistavia Cantans”

Imprezy, które odbywały się w większej liczbie miejsc otrzymują w dopowiedzeniu bądź miejsce pierwsze z dodanym skrótem ”etc.”, bądź państwo. Imprezy, które odbywały się w wielu miejscach w dwóch państwach, otrzymują w dopowiedzeniu nazwy tych państw, oddzielone kreską ukośną). Nazwy miejscowości podajemy w języku polskim, o ile nazwy takie występują w źródłach informacji, natomiast nazwy państw w ich formie popularnej, np.:

Mistrzostwa Świata w Piłce Nożnej (17 ; 2002 ; Korea / Japonia)

Jeśli przedmiotem dokumentu jest historia imprezy odbywającej się cyklicznie, w dopowiedzeniu do nazwy może wystąpić jedynie nazwa miejsca, w którym impreza ta odbywa się, np.:

Esposizione Internazionale d’Arte (Wenecja)
